

augustus 2020

Lindeveldkoerier

Even geen gezamenlijke activiteiten met elkaar, maar Stichting Buurtbelangen Lindeveld is jullie zeker niet vergeten. Lees snel in deze dubbeldikke koerier hoe onze buurt Lindeveld in beweging blijft. Deze keer is de koerier weer eenmalig in kleur voor jullie gedrukt.

Buren in Coronatijd

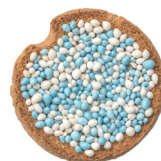
'Beter een goede buur dan een verre vriend...' We kennen deze uitspraak allemaal wel en menig buur in Lindeveld zal deze uitspraak regelmatig gebruiken. In een tijd waarin gevraagd wordt zoveel mogelijk thuis te blijven, is alles ineens anders. Het contact met onze buren is nu nog meer van belang. Mensen uit risicogroepen en ouderen bleven binnen, maar ze bleven zeker niet onopgemerkt door buurtbewoners. Zo werd er regelmatig een bakje soep of zelfgebakken taartje naar buren gebracht, was er tijd voor een praatje aan de deur of vonden we een briefje in de bus met 'Hallo buur, heb je hulp nodig?'

De horeca dicht en evenementen werden geschrapt. Ook wij als Stichting Buurtbelangen Lindeveld hebben geplande activiteiten, zoals de lente wandeling en het buurtdiner, van ons programma moeten schrappen. De start van een kleine vrijmarkt in de Oude Lindestraat tijdens Koningsdag 2019 kon dit jaar helaas ook niet voortgezet worden. Maar het mocht de pret niet drukken. Het rustige verkeer nodigde volop uit om op straat te spelen door de kinderen. Op Koningsdag werd de Ambachtstraat versierd met een oranje waslijn en in de Hamerstraat werd door buren op afstand een felbegeerde Hema tompouce gegeten tijdens de nationale toast. *

Stichting Buurtbelangen Lindeveld

Nieuwkomers Lindeveld

Lode Leenen

geboren op 20 april 2020
zoon van Bram en Anne

Max Brock

geboren op 5 februari 2020
zoon van Rudie en Sandra

Emma Vaessen

geboren op 26 maart 2020
dochter van Servaes en Rosanne

Marijn Vermonden

Half januari kreeg Lindeveld er een weer bewoner bij! Zijn naam is Marijn Vermonden en hij woont naast de oudste bewoner van het Hesselleplein, Truus Lempers, die onlangs 88 jaar is geworden. Truus woont al haar hele leven aan het plein en kon niet wachten om kennis te maken met haar kleine nieuwe buurjongen.

Uiteraard hebben we ze ook even op de foto gezet. Wie een beetje rekenwerk verricht weet dat Marijn inmiddels een half jaar oud is en vast snel vriendjes kan maken al spelend op ons mooie plein!

Patricia Heesakkers stelt zich voor

Hallo buurtgenoten, graag wil ik me even voorstellen.

Mijn naam is Patricia Heesakkers, 52 jaar, moeder van onze zoon Sem (18 jaar), en getrouwd met mijn lieve man Wiljo.

Vijfentwintig jaar geleden stapten wij de woning op de Hamerstraat 101 binnen, dit was liefde op het eerste gezicht. We waren de 2e eigenaren en hebben de woning gedurende een jaar grondig verbouwd.

Het authentieke karakter van het huis moest bewaard blijven, zoals deuren, deurklinken en de en-suite schuifdeuren.

De voorkant van ons huis is dit helaas niet meer, maar daar zal de komende jaren ook verandering in komen. Je blijft toch bezig.

Inmiddels wonen we hier al 25 jaar met veel plezier. We hebben wel eens naar een ander huis gekeken, maar deze konden nooit tippen aan deze fijne wijk!

In 1989 ben ik afgestudeerd als tandartsassistente, een vak wat ik nog steeds met veel plezier beoefen. Een aantal jaar later heb ik de opleiding schoonheidsspecialiste afgerond. Hier lag mijn grote passie.

Mijn man verbouwde een van de kamers tot een mooie salon. De keuze voor dit vak bleek een hele waardevolle, want hier lag mijn hart en dat bleek ook uit mijn klantenkring want die groeide gestaag.

Deze passie voor de huid heeft mij altijd uitgedaagd om te blijven innoveren. Ik werk dan ook graag met mijn handen en gebruik niet of nauwelijks apparaten.

Ook mijn verdergaande bewustwording en interesse voor gezondheid en voeding in het algemeen hebben ertoe geleid dat ik op een natuurlijke wijze de huid wil verbeteren. Dit komt ook tot uitdrukking in mijn schoonheidsbehandelingen. Ik ben in 2017 daarom gestart met de opleiding voor gediplomeerd bindweefsel therapeut Natural Face lifting. Dit is een manuele massage methode ontwikkeld vanuit verschillende technieken die op het bind-, spier- en botweefsel werkt. Deze natuurlijke en stimulerende behandeling is een unieke manuele techniek die de basistonus en de elasticiteit van de huid en het onderliggend spierweefsel herstelt zodat rimpels vervagen, gelaatscontouren verstrakken en de huid op een natuurlijke manier wordt gelift.

Er wordt hier niet alleen op collageen en elastine gewerkt, maar ook de spiertonus wordt aangepakt. De Natural Face-lifting Academy is meer dan alleen een bindweefselmassage. Het is een holistische massage techniek die te vergelijken is met topsport voor de huid. Deze natuurlijke en stimulerende behandeling versnelt het metabolisme (stofwisseling) van de huid, waardoor de huid beter zal regenereren, wat een verjongd effect heeft. Al na één behandeling verschijnt een frisse nieuwe vitaliteit in het gelaat!

In mijn salon Belle et peau kies ik alleen voor zeer werkzame natuurlijke producten die door middel van een aparte massage-techniek dieper in de huid worden gebracht om te ontgiften, hydrateren, anti-aging en dode huidcellen verwijderen.

De zachte texturen en geuren van Eminence Organics zorgen voor een intense beleving en wel zijn! Ontspanning en huidverbetering staan voorop.

In mijn salon aan huis heb ik de afgelopen jaren steeds meer Lindeveldbewoners mogen begroeten.

Klanten met een stralende huid en een glimlach weer naar huis te zien gaan, maakt van iedere dag weer een feestje!

Aan mijn website wordt gewerkt, wil je meer lezen over mijn salon kijk dan op facebook of Instagram. ✨

*Met vriendelijke groet
Patricia Heesakkers*

Nodig je buren uit tijdens burendag

Burendag is een jaarlijks terugkerend feest dat je samen viert met je buren op de 4e zaterdag in september. Dit jaar vieren we burendag op 26 september. Het is een dag waarop je gezellig samen komt en waarbij veel mensen iets goeds doen voor elkaar en de buurt. Buurten worden leuker, socialer en veiliger als buren elkaar ontmoeten en zich samen inzetten voor de buurt. Met een kop koffie kun je echt even tijd nemen voor je buren.

Stichting Buurtbelangen Lindeveld kan dit jaar geen gezamenlijke activiteiten organiseren, maar jullie als buren zijn belangrijk voor ons. Daarom hebben we voor ieder huishouden een lekkere traktatie. Wil je deze ontvangen? Meld je voor 12 september aan via de website of vul bijgaande strook in (deze kan ingeleverd worden op Hamerstraat 42).

Nodig je buren uit op 26 september om hiervan samen te genieten met een kop koffie.

Fijne burendag! *

Ik ontvang graag de traktatie voor burendag!

Dit strookje kan ingeleverd worden op Hamerstraat 42

naam:

adres:

aantal traktaties:

e-mailadres:

Nextdoor: hub voor de buurt

Nextdoor is de beste manier om op de hoogte te blijven van wat er in je buurt gebeurt. Of het nu gaat om het vinden van een babysitter, de planning van een lokaal evenement of het delen van tips over veiligheid. Er zijn zoveel manieren waarop onze buren ons kunnen helpen. We hebben alleen een gemakkelijkere manier nodig om contact met hen te leggen.

Bij het downloaden van de app kun je kiezen over welke buurt je op de hoogte wilt blijven. Dit kan alleen Lindeveld zijn, maar je kunt je gebied ook groter maken door de omliggende wijken aan te vinken. Ook evenementen van Stichting Buurtbelangen Lindeveld worden op de app vermeld, zo hoef je niets meer te missen en word je op tijd herinnert. *

Het Hesselleplein

Ik zit eigenlijk nooit meer op het Hesselleplein in tegenstelling tot zo'n 20 jaar geleden.

Wij wonen al 26 jaar met veel plezier in de Ambachtsstraat en onze 3 kinderen zijn hier geboren. Het Hesselleplein was toen dé ontmoetingsplaats voor bewoners rondom het plein en zelfs van daarbuiten. Het is net als op een camping; kinderen vinden elkaar en ouders volgen. Pak hem beet 20 jaar geleden is het plein grondig verbouwd en kreeg het de vorm die het vandaag de dag heeft. Vrijdagavond was onze avond waar stevast werd 'ge-jeu de boulet' door de volwassenen, wijntje erbij, kinderen rond de vuurkorf, het was een gezellige tijd. Ik denk dat we dit samenkomen op die vrijdagavond wel 10 jaar hebben volgehouden.

Tegenwoordig krijg ik vaker te horen, beetje van dezelfde mensen, dat ze het maar een vies plein vinden. Die mening is met name gestoeld op het feit dat men het een hondenuitlaatplaats vindt. Ik merk dat ik dan altijd een beetje stil wordt. Het plein waar ik met zo'n warm gevoel aan terugdenk, nu eigenlijk enkel nog overheen wandel naar onze auto of naar het Loon.

Als ik het gevoel even parkeer, moet ik bekennen dat het plein zijn allure wat heeft verloren. Van een afstandje is het nog steeds het mooiste pleintje van Heerlen, maar als je een beetje dichterbij komt, is de staat van het gras, met name aan de zuidzijde, dramatisch. Dit heeft alles te maken met het feit dat de bomen al 20 jaar nauwelijks gesnoeid zijn. Gras heeft zonlicht nodig. Dat ons plein een hondenuitlaatplaats is geworden, heeft wellicht ook te maken met dat er weinig mensen vertoeven. Een beetje een vicieuze cirkel.

Bij deze stel ik dan ook voor om een aantal pijnpunten te combineren en met de gemeente te gaan bespreken:

- Groot onderhoudsplan van de bomen. Het gras moet meer licht krijgen. Het kappen van enkele bomen is wellicht onvermijdelijk waarbij de uitstraling van het plein behouden moet blijven. Ik geniet dagelijks van ons groene hart maar bomen moeten onderhouden worden. Ook hoop ik dat door dit snoeiplan men vanaf het Tempsplein de Ambachtsschool in volle glorie weer kan zien zoals het ooit was bedoeld.

- Honden mogen niet meer op het gras. Dit lijkt mij de beste oplossing voor het hondenpoepprobleem. De duidelijkheid van 'niet op het gras geeft' ons als bewoners ook een instrument om beter te handhaven. Daarnaast zal ook de gemeente gevraagd worden om nadrukkelijker te controleren of hondenbezitters zich hier aan houden.
- Parkeren, het is ontegenzettelijk zo dat de parkeerdrukke rondom het plein is toegenomen. De exacte reden is moeilijk te achterhalen, één duidelijke oorzaak is nog niet vastgesteld. Er werd gesuggereerd dat de Schouwburg-voorstellingen de oorzaak waren, maar dat kan slechts ten dele kloppen. Elke dag van de week kan het hartstikke vol staan. In de overige straten van onze wijk is van parkeerdrukke minder sprake. Ik zie één mogelijke oplossing, het verruimen van de tijd dat parkeren in onze zone vergunningsplichtig is, net als op het Tempsplein een aantal jaren geleden is gebeurd.
- Elektrische aansluitingen voor auto's en een voor onze evenementen.
- Het half ronde Dinger bankje aan de noordzijde van het plein. Met alle liefde krijgt het weer een nieuwe verflaag, maar wellicht zijn er mooie oplossingen die het bankje graffiti-proof maken.
- Het schoonmaken van alle banken, waar al een mooi begin mee is gemaakt.
- Het verwijderen van het onkruid van de bestrating. Nu bestrijdingsmiddelen aan banden zijn gelegd, lijkt de gemeente moeite te hebben om het onkruid te bestrijden.

Dit 7 punten plan willen we in zijn samenhang met de gemeente gaan bespreken. Graag vernemen wij, met name van de direct omwonende hoe men tegen deze plannen aankijkt zodat een goed pakket, met brede steun, aan de gemeente kan worden voorgelegd. *

Eelco Mostert

Even voorstellen...

Ik ben Roos Vallentin 36 jaar en woon sinds juli vorig jaar in de Oude Lindestraat met mijn twee dochters Laura en Nina. Oorspronkelijk kom ik uit Amstelveen waarna ik als tiener met mijn ouders naar Maarheeze ben verhuisd. Als student heb ik in Nijmegen en New York gewoond. New York beviel zo goed dat ik daar een aantal jaar ben blijven plakken. Nadat ik weer voet op Nederlandse bodem had gezet, ben ik voor het werk en de liefde naar Limburg verhuisd. Of zoals mijn vriendinnen het in Amstelveen ook wel noemen, ik ben 'down under' verhuisd. Zo verruilde ik New York voor Valkenburg, heel gezellig maar niet helemaal passend bij mij. Valkenburg werd dan ook verruild voor Voerendaal, hier heb ik 7 jaar met veel plezier gewoond.

Nu ben ik weer terug in de stad en woon ik in een prachtig jaren 30 huis in een heel gezellige buurt :). Net zoals mijn eerdere verhuizingen moet je overal wennen en je plek zien te vinden. Hier ging dat opvallend snel. Vlak na de verhuizing gaf ik me op voor het buurt diner, een beetje gewaagd vond ik zelf, maar achteraf zeer geslaagd en heel gezellig. Het was een leuke manier om mensen te leren kennen. Ook de meisjes hadden het snel naar hun zin met alle lieve buurkindjes.

Nu met de Corona tijd leer je de buurt nog beter kennen. 's Avonds hoor ik het gezellige gebabbel van buurtbewoners op de straat en spelen de kinderen verstoppertje. Maar ook als ik een poging waag om stenen in een houten kistje naar de achtertuin te vervoeren (vraag maar niks) en een buurman dit niet langer aan kan zien, komt hij met een kruiwagen aanzetten. Hoe fijn is het dat dit nu in 2020 nog kan. Als ik mijn vriendinnen hier over vertel, slaat ook bij hen het enthousiasme voor o.a. een buurt diner bij hen toe. Echter ze krijgen dat in hun buurt maar moeizaam van de grond. Ik besef me maar al te goed hoe bijzonder deze buurt is en dat het onze aandacht blijft verdienen om dit in stand te houden. Vandaar dat ik heb aangeboden om het bestuur van de buurtvereniging te komen versterken en mee te denken en helpen in het organiseren van leuke activiteiten in Lindeveld.

Ik hoop dat ik hier samen met mijn meisjes mag blijven genieten van de gezelligheid en fijne sfeer in de buurt. Ik zal mijn best doen om de bruisende kant van de buurt in stand te houden en me daar samen met de vereniging voor in te zetten. *

*Groet,
Roos, Laura en Nina*

De meest recente plannen voor de Oude Lindestraat

Artist's impression (funda.nl)

De geschiedenis van het veldje aan de Oude Lindestraat

Als je door de Oude Lindestraat loopt, is het je vast al eens opgevallen, het bloemenveldje, tussen de huizen. Ik vraag me steeds af, hebben er op dit veldje altijd bloemen gebloeid of heeft er ooit iets anders gestaan? Marie-Louise Peters van Loo kan ons dat vertellen.

Marie-Louise woont al 74 jaar in de Oude Lindestraat. Als ze nu uit haar raam kijkt ziet ze een bloemenweide, een veldje waar eerst haar ouderlijk huis stond en het bedrijf van haar vader. Marie-Louise kan het zich nog goed herinneren, de straat was levendig met de vele grote gezinnen wat ook veel speelkameraadjes betekende. Het was dan ook vaak een drukke bedoening in de Oude Lindestraat. Marie-Louise vindt het nu dan ook zo leuk dat er weer veel jonge gezinnen in de straat wonen en de spelende kinderen leven in de wijk terugbrengen.

Wat nu een bloemenweide is daar stond vroeger haar ouderlijk huis en daar achter twee loodsen waar haar vader kolen verkocht. Naast het woonhuis was nog een stuk grond waar bloemenzaak Koster, die zijn winkel op de Akerstraat had, groen vanaf haalde voor zijn bloemstukken. Daarnaast was nog een stukje grond van Dhr. Verbeek, waar enkele buurtbewoners een volkstuintje mochten houden. De volkstuintjes werden druk bezocht en werd een trefpunt in de straat waar iedereen even een babbeltje met elkaar maakte. Nadat de

mijnen in 1970 moesten sluiten, moest de vader van Marie-Louise iets anders bedenken. Het was geen man die bij de pakken neer zat, er moest brood op de plank komen en dus begon hij na de sluiting een tuincentrum. Tijdens carnaval kwamen groepen in hun loods samen om hun wagen te bouwen. Daar is ook de slager Twieëmaal Aafgezeëg (en nog te Kót) geboren.

Na het overlijden van haar vader is het huis afgebroken en later ook de twee loodsen. En nu is het al enige tijd een bloemenweide, de geruchten gaan al jaren dat er binnenkort gebouwd gaat worden. Zo zou er eerst appartementencomplex komen, maar daar is uiteindelijk niets van terecht gekomen. Nu lijkt het dan toch te gebeuren en zullen er binnenkort drie huizen gebouwd gaan worden. Wanneer de bouw gaat beginnen blijft vooralsnog gissen, de tekeningen zijn wel al klaar. Zou het dit keer dan echt gebeuren en gaat er gebouwd worden? In ieder geval hopen we dat de nieuwe bewoners er met veel plezier zullen wonen. *

Vincent Lancee

Als klein jongetje groeide hij op in de Schaesberg maar was hij al bekend met de Oude Lindestraat waar zijn vader een architectenbureau heeft gehad. Vincent is dus een oude bekende van de straat en wie had gedacht dat hij in 2012 weer terug zou keren. Samen met zijn vrouw Elena en zoontje Aris woont hij naast het voormalig architectenbureau van zijn vader. Vincent herinnert het zich nog goed dat hij net als zijn vader graag architect wilde worden, gedurende de jaren ontpopte zijn tekenkunst steeds meer en verloor de architect-tekening zijn passie. Graffiti was zijn nieuwe hobby, het liefst maakte hij er een sport van om zo veel mogelijk tekeningen op zo veel mogelijk plaatsen te maken. Wie had gedacht dat dit batje, dat wel eens in de problemen is gekomen met zijn graffiti, zo veel jaar later betaald zou krijgen om straatkunst te maken.

Na de middelbare school is Vincent toegelaten tot de kunst-academie in Maastricht waar hij stage liep bij Dave de Leeuw. Deze heeft hem meegenomen in de Heerlense straatkunst. Zo is Vincent medekunstenaar van de muurschildering bij het voetbalveld. Je ziet een oude vrouw met een berenmuts in een wulpsse houding in een zonnebloem weide zitten. Wat niet veel mensen weten, is dat dit een eerbetoon is aan wijlen kunstenaar Remi Vervloet. Remi was een beer van een kerel met een klein hartje, vandaar de berenmuts maar toch ook de zachtheid van de oude vrouw. Niet iedereen apprecieerde deze kunst. Voor Vincent is dat ook niet belangrijk. 'Iedereen heeft zijn eigen stijl, je houdt ervan of niet'. Zo liep tijdens het schilderen een mevrouw voor de Zonnebloem te collecteren. Deze vrouw kon niet aanzien hoe deze kunstenaars enkel en

alleen geknakte zonnebloemen schilderden. Om haar tegemoet te komen en de stichting een warm hart toe te dragen, hebben ze een staande prachtig bloeiende zonnebloem geschilderd. Dit was niet de enige muurschildering van Vincent, later kwam er een grotere klus binnen waar een hoogwerker aan te pas kwam. Vincent kreeg de opdracht om een gebouw vlakbij het station te beschilderen. De klus was zo groot dat hij zich omringde met een aantal kunstenaars. Heden ten dage schittert er een reiger op de muur. Vincent wilde voor iets nieuws gaan, de mijnen zag je overal al terugkomen, de reiger staat voor vernieuwing. Wat gedurende het gesprek opvalt is dat Vincent veel geschiedenis kent en dat er achter zijn kunst vaak een verhaal zit.

Zijn kunst omschrijft hij als etsachtige tekeningen, 'middel-eeuws met een duister smaakje', aldus Vincent. Als tatoeëerder beschrijft hij zijn stijl meer als black work en ontvangt hij vele tatoeëerders uit verschillende plaatsen en landen in zijn shop in de Willemstraat.

Al met al is dit batje van vroeger goed terecht gekomen :) Vincent blijft het liefst low profile. Een kunstenaar met als motto: 'Doe maar lekker normaal dan doe je al gek genoeg'. *

